

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1781/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и уписа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 324/24 од 04.10.2024. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 324/24 од 04.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 324/24 од 04.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 275/22 од 31.10.2023. године, у ставу првом изреке, утврђено је да је тужилац искључиви власник земљишта које се код СКН у Ивањици води уписано у Листу непокретности број .. КО ... и то као кат. парцела број .., по култури ливада 6. класе, површине 52,33 ара и кат. парцела број .., по култури шума 6. класе, површине 2.73,43 ха, укупне површине 3.25,76 ха, а што је тужени дужан признати и дозволити да тужилац на основу ове пресуде упише то своје право. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 213.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 324/24 од 04.10.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. У ставу другом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се

његова ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други Закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране одредбе закона, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

Предметни спор је правноснажно пресуђен на тај начин што је утврђено право својине тужиоца на предметним парцелама, по основу одржаја. Према датом образложењу, нижестепене одлуке су засноване на члановима 20. став 1, 28. став 4., 30. став 1. и 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. Утврђено је током поступка да је тужилац је од брата туженог купио 1994. године предметне парцеле, да у том моменту продавац није био искључиви власник парцела које је продао купцу, да је маљивост тог правног посла отклоњена 14.02.1995. године тако што је закључено поравнање између сувласника предметног земљишта на основу којег је продавац постао искључиви власник предметних парцела и да је након тога између уговорних страна купопродајног правног посла дошло до закључења судског поравнања 20.02.1995. године којим је продавац признао да је купац раније купио од њега предметне парцеле и да је исплатио купопродајну цену. Нижестепени судови су констатовали да је тужилац могао бити у оправданом уверењу да је власник предметних парцела с обзиром на касније закључено судско поравнање, а осим тога, у односу на предметно земљиште, тужилац се понашао као власник јер је на предметним парцелама саградио објекат и секао шуму.

Тужени не даје разлоге који оправдавају одлучивање о изјављеној ревизији са разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом се не указује на постојање другачије одлуке донете у спору заснованом на истом или битно сличном чињеничноправном основу. Не указује се на постојање ширег друштвеног или правног значаја због којег би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији у циљу разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана. Такође, не наводи се ни то да постоји потреба за новим тумачењем материјалног права примењеног у побијаној пресуди.

Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 23.02.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 460.000,00 динара.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија није дозвољена.

Стога је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић